Ч. 289. Середа 11 січня 1911 (28 грудня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложеньем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий кабінет і єго члени. — Скликане парляменту. — Характеристичні вибори в Фінляндиї. — Антимонархичні розрухи в Лісбонї.

В неділю був бар. Бінерт на окремій довшій авдиенциї у Цісаря, на котрій предложив лісту членів нового кабінету цісареви до затверджения, а вчера вже принесло бюро кореспонденцийне вість, що новий кабінет складають слідуючі члени:

Бар. Бінерт, президия.

Гр. Макс. Вікенбурґ, справи внутрішні.

Гр. Штірґкг, просьвіта.

Гохенбурґер, справедливість.

Роберт Маєр, дотеперішний президент центральної Комисиї статистичної, фінанси.

Д. Вайскірхнер, торговля.

Др. Кароль Марек, дотеперішний шеф секциї в міністерстві зелізниць, публичні роботи.

Др. Станислав Ґломбіньскі, професор університету і посол до Ради державної та презес Кола польского, зелізниці.

Бар. Відман, дотеперішний радник Двору при краївім правительстві в Опаві, рільництво.

Ген. Ґеорґі, краєва оборона.

Вячеслав Залескі, дотеперішний шеф секциї в міністерстві рільництва, міністер для Галичини.

Міністер зелізниць, професор др. Станислав Ґломбіньскі, родив ся в Сколім 1862 р. По скінченю студий правничих вступив на поле наукове і габілітував ся на львівскім виділі правничім яко приватний доцент політичної економії. Від 1902 р. був послом до ради державної і належав до ґрупи народних демократів або т. зв. вшехполяків і по перших переговорах на основі загального права голосованя став презесом Кола польского.

Міністер для Галичини п. Вячеслав Залєскі єсть сином бувшого намістника і міністра для Галичини та презеса Кола польского, Филипа Залєского. Він родив ся 1868 р., в 1890 р. вступив до служби державної і по короткій службі в Долішній Австриї вступив до політично-адміністрацийної служби в Галичині. В 1893 р. став концинїстом міністерияльним в міністерстві рільництва. В 1896 р. вернув знов до Намістництва, де авансував на старосту. В 1906 р. іменований радником Двору перейшов яко шеф секциї до міністерства рільництва.

Міністер скарбу др. Роберт Маєр родив ся 1854 р. а в 1876 р. вступив до служби державної, де брав участь в реформі податків реальних. В 1900 став шефом секциї і тайним радником. Новий міністер скарбу єсть професором політичної економії на віденьскім університеті і віцепрезидентом комисиї іспитової для наук державних.

Міністер робіт публичних Кароль Марек родив ся 1850 р. і по скінченю студий технічних вступив до служби у фірми Скоди в Пільзени. Перейшовши опісля до служби при зелізницях державних а відтак до міністерства зелізниць, став в 1909 шефом секциї.

Міністер рільництва бар. Адальберт Відман родив ся 1868 р. і єсть сином бувшого довголітного маршалка Морави.

Міністер справ внутрішних гр. Вікенбурґ родив ся 1857 р., вступив до служби державної в 1878 р., був через 10 літ старостою в Леобен. В 1903 р. став радником Двору при Намістництві в Лінцу, в 1905 р. одержав титул і характер віцепрезидента намістництва, а опісля став шефом секциї в міністерстві просьвіти. В 1908 р. переніс ся він до міністерства публичних робіт.

Як зачувати, має бути парлямент скликаний на день 18 с. м. так, щоби на тиждень перед скликанєм делєґаций т. є. перед 25 с. м.

---

13)

ДЕЩО з ТЕХНІКИ.

(Написав — К. Вербин).

(Дальше).

Чи треба тут ще згадувати, які то нещастя, які страшні катастрофи діють ся на зелізницях? Як би хтось завдав собі того труду і слідив за всіма катастрофами, які діють ся на зелізницях цілого сьвіта, то певно прийшов би до того переконаня, що нема ні дня ні ночи без більшого або меншого нещастя. Але при тім зробив би певно ще й то спостережене, що причиною далеко більшого числа всіх катастроф на зелізницях то людска необачність, хоч лиш в рідких случаях спричинена байдужностию і недбалостию в службі. Безперечно, що й елєментарні сили грають тут також важну ролю, іменно же в тих случаях, коли щось стане ся так нагло і несподівано, що анї керманич ведучий поїзд не годен того предвидіти, анї служба зелізнича на шляху не має часу і можности остеречи над'їзджаючий поїзд.

Але таких нещасть було би певно в сотеро більше, як би не то, що придумано множество всіляких способів, маючих на ціли забезпечити житє тих, що їдуть зелізницею. Ось возьмім такий примір: Поспішний поїзд має зовсім безпечно заїхати на дворець якоїсь стациї. Щоби так дійстно стало ся, то мусять всі зворотниці так бути уставлені, щоби той поїзд не виїхав на якусь иншу колію, як лиш ту, яка для него призначена. Але того було би ще за мало; треба ще щоби й машиніст, керманич поїзду, знав о тім, бо як він чоловік дуже обачний, то готов би ще перед самим в'їздом станути і ждати, аж єму дадуть знак, що може безпечно їхати. До того служить сиґнал в'їздовий. Але сиґнал той — і в тім ціла штука і важність — не можна доти рушити, доки всі зворотниці на двірци не будуть так уставлені, що в'їзд був би зовсім безпечний; їх важниці і дручки в тій будці, чи в тім дімку, з котрого їх наставляє ся, не дають доти рушити сиґналом в'їздовим, доки аж всі зворотниці не будуть уставлені зовсім в порядку.

В виду такого уряджения можна тим, що їдуть поспішним поїздом, сказати: Не бійте ся, нічого вам не стане ся, хиба що сьвіт завалить ся. Коли бо якраз в тім біда, що на зелізници часто сьвіт валить ся і ведучий льокомотиву мусить добре на то уважати, щоби над єго поїздом сьвіт не завалив ся. Отже придивім ся, коли то на зелізници може або не може сьвіт завалити ся.

Ще далеко перед самим в'їздом на дворець видко побіч шляху зелізничого високий зелізний стовп, на котрім на вершку знаходить ся відповідний прилад, котрим дає ся знак в'їзджаючим на дворець поїздам. Се передний сиґнал, а на самім двірци при в'їзді єсть другий або головний сиґнал. Передний сиґнал наставляє ся із сиґналової будки тим самим дротом що й головний. Передний сиґнал має на горі більше менше в такій висоті як голова машиніста, стоячого на льокомотиві, кружок сиґналовий. Коли той кружок в день цілою своєю площею єсть звернений до над'їзджаючого поїзду і в ночи показує зелене сьвітло, то се знак для машиніста, що він мусить здержати поїзд і не їхати дальше.

Головний сиґнал не має кружка лиш довгу, так сказати би ручку на кінци заокруглену, котру можна то підносити в гору, то спускати. Отже коли передний сиґнал звернений повним кружком до поїзду, то головний сиґнал стоїть тоді поземо і коли тамтой показує зелене сьвітло, то сей червоне, значить ся, не вільно дальше їхати. Коли же кружок передного сиґналу єсть в день так наставлений, що лежить поземо а в ночи показує біле сьвітло, то ручка на головнім сиґналі піднесена тоді до гори а в ночи показує зелене сьвітло і се знак, що можна їхати. Червоне сьвітло в сиґналах значить, що не можна під ніяким услівем дальше їхати, і сего сьвітла не уживають до передних сиґналів лиш зеленого, котре означає, що той кусень шляху аж до головного шляху можна би ще переїхати, але дальше вже не вільно.

Гляньмож тепер, як маєсь річ зі службою при тих сиґналах.

Двох людий зі служби зелізничої іде кудись між шинами а перед ними ступає ще третий, стражник сиґналовий, що несе ліхтарню, котру має завісити на переднім сиґналі. А передний сиґнал єсть від головного на стілько віддалений, щоби машиніст ведучий льокомотиву міг ще вигідно поїзд здержати. Всі они

має розпочати свою діяльність. Парлямент має залагодити предложене банкове, контингент рекрута, сербский договір і буджет.

У віденьских кругах політичних настало переконанє, що все складає ся на недалеке розвязанє парляменту, до чого, як здає ся, пруть головно Чехи. Погляд той укріпила головно виголошена недавно тому бесіда дра Форшта, котрий сказав між иншим: Все складає ся тепер против Чехів; на політичнім овиді видніють ся вже нові вибори. Праскі переговори угодові розбили ся у Відни при помочи Поляків, кабінет бар. Бінерта буде мати виразно антический характер. Розвязанє парляменту станесь необхідним.

З Гельзінґфорса доносять: В виборах до фінляндского сойму одержали в цілій Фінляндиї социялісти 95.083 голосів, Старофіни 61.608, Молодофіни 35.110, Шведи 29.311, аґрариї 11.423, а християньскі партиї робітничі 6.104.

З Лісбони наспіла вість, що тамошна товпа напала на редакцийні льокалї трох монархічних ґазет і до пів години наробила великої шкоди. Знайдену в однїй з редакций монархічну хоругов товпа подерла, а у всїх трох редакциях понищили книжки; меблї, машини, черенки повикидано на улицю, всю знадобу порубано сокирами, але кас нїгде не нарушено.

Новинки.

Львів, дня 10-го січня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер скарбу іменував концепіста скарбового Стан. Ґржимала Дзержановского комісарем скарбовим. — Пан Намістник іменував концепістів санітарних: дра Фр. Кропачека, дра Людв. Собєщаньского, дра П. Яроцкого, дра Вячесл. Стаблевского, дра Евст. Бачиньского і дра Нап. Ґонсьоровского лікарями пов. а асистентів санітарних: дра Генр. Розмаріна, дра Юл. Коцву, дра Руд. Кулаковского і дра Ад. Кравза концепістами санітарними. — П. Намістник переніс ст. лікаря пов. дра Йос. Петерса з Долини до Перемишля, лікарів повіт.: дра Генр. Нича з Бохні до Нов. Санча; дра Юл. Любовецкого з з Підгаєць до Калуша, концепіста санітарного дра Ад. Кравсса з Ярослава до Долини; асистентів санітарних: дра Плят. Яблковского зі Львова до Підгаєць, дра Алекс. Бараньского зі Львова до Живця.

— **Динамітовий замах.** Із Станиславова доносять: Минулої недїлї о 3 год. над раном кинув якийсь невислїджений доси виновник динамітовий патрон більшого калїбру до помешканя масаря Мрочка в Княгинині-кольонії положеного саме за Тисьменницкою рогачкою. Наслїдки були страшні. Мрочкови урвало обі ноги, порозбиравши їх на кусні. На місце злочину прибула жандармерия, котра непритомного Мрочка відставила до шпиталю. Стан его єсть безнадійний. Що було причиною замаху, поки що не знати; говорять загально, що то була месть. Гук вибуху був так страшний, що розлягав ся по цїлїм Станиславові. Мрочком кинуло з цїлої сили аж під стелю, від котрої він відбив ся і впав в один куг комнати, а урвані ноги полетїли в другий кут. Цїла підлога була поваляна кровю, а так само і стїни нею побризкані. По підлозі були порозкидані кусні тїла.

— **Викупно касарень у Львові.** Рада міста Львова ухвалила утворити до кінця сего місяця спілку капіталістів і міста Львова, яка має викупити всї касарнї, положені в місті, збурити їх і на то місце поставити чиншові доми. Нові касарнї станули би поза містом. Передовсїм мають бути викуплені касарнї Фердинанда при ул. Городецкій, касарнї при ул. Яблоновских, Театиньскій, Курковій і цитаделя.

— **Дрібні вісти.** В Криниці і Мушинї панує шкарлятина, котра прибрала епідемічний характер. — 9-лїтний Вільгельм Суховский вийшовши перед кількома днями з дому щез без слїду. — У Владивостоці арештовано шефа войскової інжинириї ген. Шибаловского, котрий спроневірив два міліони рублів. — Із замкненого помешканя п. Івана Бернадюка вкрадено футро, кілька штук ґардероби і біжутерий загальної вартости 200 К. — Мацохови, що сидить у вязниці в Петркові доручено вже акт обжаловання. Его обжаловують з 7 артикулів, з котрих кождий грозить тяжкими роботами по кільканайцять лїт.

— **Сьвяткованє 50-их роковин смерти Шевченка на Буковині.** Під проводом п. інсп. О. Поповича відбули ся в грудни в черновецкім „Народнім Домі“ дві наради представителїв всїх тамошних українських товариств, на яких раджено над справою, як мають відсьвяткувати буковинські Українці 50-ті роковини смерти Тараса Шевченка. На другій з сих нарад предложив п. Остап Луцкий іменем комітету, що займає ся сегорічним Шевченківским сьвятом на Буковині, готову проґраму сего сьвята. Над предложеною проґрамою розвинула ся дискусия, в якій забирали голос пп. проф. Прийма, др. Кордуба, др. Галїп, інсп. Попович, п. Стернюк, студ. Бриндзан і другі бесідники. Принято одноголосно таку проґраму сегорічного сьвята: 1) В роковим дни смерти Тараса Шевченка, в суботу 11 марта (нов. ст.) перед полуднем відправить ся поминальна Служба Божа з панахидою в православній катедральній церкві в Чернівцях. — 2) Того самого дня вечером відбуде ся в Чернівцях величавий концерт в честь Т. Шевченка, на якім повинна явити ся вся українська інтелїґенция з Буковини. Проґраму сего концерту подасть ся до загальної відомости пізнїйше. — 3) В недїлю 12 марта (нов. ст.) перед полуднем відбуде ся в Чернівцях сьвяточна академія в честь Тараса Шевченка, на якій виголосить ся кілька поважних відчитів про значінє і творчість Тараса Шевченка. — 4. В той сам день по полудни відбуде ся в Чернівцях великий популярний концерт в честь Т. Шевченка, на якім напевно явить ся черновецке міщаньство і сьвідоме селянство з цїлого краю. В сїм концерті возьмуть між иншим участь селяньскі і міщаньскі хори. — 5. Товариство „Руска Бесїда“ видасть книжку для народу про житє і творчість Т. Шевченка і зверне ся до всїх своїх читалень, аби кожда з них відсьвяткувала в марті сегорічні великі роковини смерти Т. Шевченка. — 6. Аби по инших містах і місточках Буковини було лекше відсьвяткувати сї роковини, черновецкий комітет, що займає ся сегорічним Шевченковим сьвятом в цїлім краю, постарає ся о зложенє хору, який зможе виїзджати на провінцию. — 7. В цїлім краю у всїх руских народних школах, роковий день смерти Тараса Шевченка буде вільним днем від науки. За те в кождій такій школї має відбути ся Шевченкове сьвято для шкільної дітвори. — В цїлім краю, у всїх наших місточках повинні громадскі ради назвати тепер одну з своїх найкрасших улиць — улицею або площею Шевченка, а по селах треба в відповіднім часї сего року засадити дуба або липу на публичнім місци на памятку сегорічних 50 роковин смерти Тараса Шевченка. Так представляє ся цїла проґрама. — В справі сегорічного Шевченкового сьвята треба звертати ся до проф. II. черновецкої ґімназиї п. Івана Прийми, котрий єсть головою комітету.

— **Щедрий жертводатель.** Славнозвістний наш артист, п. Олександер Мишуґа, як попередними роками, так і тепер поспішив з чужини зі щедрим даром на наші культурні і гуманітарні институциї, присилаючи „на коляду“ отсї суми: 1000 кор. на купно власного дому бурсї Руск. Тов. Педаґ. при ул. Вірменьскій, 542 кор. на „Ремісничо-промислову Бурсу“, по 253 кор. на Тов. запомогове учеників укр. ґімн. у Львові „Руслан“ і на академічний фонд резервовий при Наук. Тов. ім. Т. Шевченка, на „Дешеву Кухню“ 250 кор. і на „Захоронку“ по 200 кор., разом 2.498 корон. Наш Вп. Земляк жертвує такі суму на народні цїли рік-річно, даючим тим доказ розуміня високого і благородного обовязку богатших членів суспільности причиняти ся своїми жертвами до виховання нових рядів нашої інтелїґенциї, до скріпленя лав народних робітників. Честь і слава щедрому жертводавцеви за так високо благородне дїло а его щедрість нехай стане примірoм і для других, котрих на то стати.

ідуть досить сьміло, бо знають добре всї тоті колії, через котрі мусять переходити, але всетаки мусять добре уважати, бо зі всїх боків надїздять поїзди, що пересувають ваґони, або котять ся поодинокі вози, часом навіть так тихенько, що серед свисту, шуму та гуку льокомотив, зовсїм їх не чути. Неодин вже пожив смерти через то, що не чув, як котив ся віз так тихо. Треба перескакувати через пороги і шини. На шини небезпечно ставати, бо они так покапані оливою від поїздів, що можна легко на них посовгнути ся як на леду і впасти. Також треба уважати, щоби не влїзти де в яку зворотницю, бо кождої хвилї она може рушити ся.

Наконець наші оба зелїзничники доходять щасливо до своеі цїли: лїзуть по зелїзних східцях на командовий міст. А той міст цїлий з зеліза та переходить з одного боку двірця на другий і з ним сполучені поодинокі місця до наставлюваня зворотниць і сиґналів. Отже наші оба знакомі вийшовши на той міст, стають перед назначеним для них місцем ч. 9. Старший з них служить вже десять лїт на двірци і знає кождий кутик на нїм а молодший лише що став на службу і має учити ся. Отже старший вивів молодшого на командовий міст, щоби его тут підучити, але що ще мають трохи часу, то стоять і роздивляють ся по двірци.

— Що там стало ся на колїї 14? — питає молодший старшого.

— Що тебе обходить? Ти маєш пильнувати лиш колїї від 26 до 38. Пильнуй лиш своїх, коли не хочеш, щоби тобі все в голові покрутило ся.

Коли они ще стоять на мості і розглядають ся, виходять з будки два мужчини, котрих они мають в службі змінити. Привитавшись з ними, заходять до середини. Стїни тої будки то поправдї вікна і видко на всї сторони. Зато стоять там дві зелїзні печі, котрі вже черновіють ся.

— Маємо ще час — каже старший до молодшого — отже придиви ся, щобись все добре знав. Отсе тут то 32 зворотниць і 8 сиґналів — каже він і притім показує на цїлий ряд блискучих зелїзних важниць, що стоять у висоті трох чвертий хлопа а на кождій з них єсть число зворотниці або сиґналу, що наставляє там на долинї на двірци, коли тут потиснути важницю в долину. Силу переносять звідси дроти. Тяжко ними робити і завтра почуємо то добре в крижах, але дирекция має завести перенощенє сили за помочию тисненя воздуха або електрикою, а тодї стане нам лекше, бо не будемо мусїли тягнути, лиш потиснемо на ґузик і зараз все само зробить ся.

— Хибаж то нема цїлу ніч спокою?

— Чому нї, є від пів до другої четвертої. Можеш витягнути ся вигідно оптам коло печи на софі. Она трохи дрантива, але за то плюш на нїй першої кляси.

Нараз чути: Бім—бам! Бім—бам! — То відозвав ся сиґналовий дзвінок на стели.

— Ага, то відходить поспішний поїзд до Відня. — Гуррр...! — загуркотів бльоковий апарат, довга зелена бляшана шафка з 15 круглими скляними віконцями а поза одним з них підчас того гуркоту червона плиточка замінила ся на білу а під віконцем показала ся напись: Виїзд на колїю 30 до Відня.

— Настав — каже старший до молодшого — на ту колїю і потисни добре на отсю важницю, бо я еї не можу рушити. — Молодший пробує, але так само не може рушити. — Отже видиш — каже старший — то шлях ще заставлений і поїзд не може в'їхати на него. Видиш отсю плиточку? Доки она ще червона, доти межи нашу сиґналову важницю всунула ся зелїзна штаба і не можемо еї рушити.

— Ага, то длятого!

— Гуррр...! загуркотів бльоковий прилад знову і червона плиточка замінила ся на білу.

(Конець буде).

— **Москвофільска гниль.** Нині веде ся дальше відрочена перед сьвятами розправа в процесі о. Давидяка против Шуста і товаришів. Все, що доси тота розправа видобула на верх, есть поправді тяжким і небезпідставним актом обжалованя против „коломийского амбасадора“ дра Дудикевича, а коли зважить ся, що то проводир, голова цілого найновійшого москвофільского руху в Галичині, сьвітило серед москвофілів, то можна виробити собі понятє, яку то гниль, яку підлоту поправді репрезентують ті люди. котрі підняли ся ширити в нашім народі, не лиш серед інтеліґенциї але навіть серед темного селяньства, ту якусь российску ідею, котра по правді не есть нічим иншим як лиш тою гнилю, що мае точити наш народний орґанізм. Та й не дивниця: моральна гниль може лиш знов гниль ширити.

Зізнаня таких сьвідків як радн. Лісковацкого, дра Юрченка і о. Семенова представили діяльність дра Дудикевича в коломийских москвофільских товариства в так яркім сьвітлї, що по правді він а не его проклонники повинні би знайти ся на лаві обжалованих. Але вернім до самої розправи.

Ми лиш коротенько згадали на сім місци про зізнаня сьвідка о. Мардаровича, котрий очевидно лиш в обороні дра Дудикевича заперечував всему і мимо присяги говорив очевидну неправду. Се показала пізнійша розправа. На жадане радн. Лісковацкого покликано на сьвідка дра Льва Алексевича, адвоката, давнійшого концииєнта дра Дудикевича.

Сьвідок сей призпав, що радн. Лісковацкий оповідав ему о браках в „Самопомощи“ і о запасі о. Тиховича та радив. щоби поїхати до Коломиї і розслїдити на місци кілько треба гроший на ратоване дра Дудикевича. Сьвідок поїхав до дра Дудикевича і розповів ему о тім, що говорив радн. Лісковацкий. Др. Дудикевич заперечив тоді. мовби в „Самопомощи“ були якісь надужитя і що запис о. Тиховича (30.000 кор.) на сьв.-Михайлівский інститут пропав. Підчас тої розмови др. Дудикевич обчислив. що на покрите довгів треба ему 20—24 тисячів корон.

Телеґрами.

Відень 10 січня. Цїсар відобрав нині на замку в Шенбруні о 11 год. перед полуднем присягу від новоіменованих членів кабінету. Присягали: Міністер скарбу др. Роберт Маєр і міністер справ внутрішних ґр. Максиміліян Вікенбурґ, міністер без теки Вячеслав Залеский; міністер робіт публичних Кароль Марек; міністер рільництва бар. Адальберт Відманн і міністер зелїзниць др. Станислав Ґломбіньский. — При торжественнім тім акті інтервеніювали ґр. Ґуденус і президент міністрів бар. Бінерт; формулу присяги читав радн. міністер. бар. Віллянї.

Константинополь 10 січня. „Танїн“ доносить з компетентного жерела, що заключений на з'їздї в Почдамі німецко-російский союз не містить в собі ніякого артикулу чи то против интересів чи достоїньства Туреччини. Амбасадор Маршаль дав великому везирови потрібні в сій справі вияснення і увіреня.

Петербург 10 січня. Аґенти охрани доконали ряду ревізий в частях міста, де живуть робітники. Арештовано кілька осіб підозріних о належане до недозволених фахових союзів.

Петербург 10 січня. Дубровін одержав значну запомогу і зачав знову видавати „Русское Знамя“.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні виначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36. 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).